



PROP DE VOSALTRES

Un Advent de pau i austeritat

Estimats diocesans:

Per al temps d'Advent d'enquany vull connectar dues paraules que aparentment tenen poca relació: la pau al món i l'austeritat personal i familiar, recomanada sovint per les autoritats competents. No obstant això, per als cristians tenen una significació especial. L'Advent és un temps de preparació per celebrar conscientment Nadal: el Naixement de Jesucrist, el Príncep de la Pau; el naixement d'un Nen en un pessebre, envoltat dels seus pares, d'uns animals domèstics i d'uns àngels; on uns pastors van a adorar-lo. Per a un naixement, més austeritat, impossible.

La raó per la qual relaciono aquestes dues realitats és la invasió comunicativa que aquests dies arriba a les nostres oïdes i als nostres domicilis. La comunicació no em sap greu perquè el retrat que ens mostra és molt més impressionant. La guerra de Rússia contra Ucraïna reflecteix una dimensió de mort i destrucció que omple d'horror i temença tota la població del planeta per les repercussions econòmiques i alimentàries cap als tercers països i per les imatges desoladores de ciutats i equipaments energètics i viaris que es transmeten de manera constant.

La segona realitat, reiterada també des de tots els mitjans, és l'austeritat en la utilització dels recursos de llum, gas i altres combustibles que tanta falta fan en totes les economies familiars, per no parlar de la manca d'aliments per a alguns i de l'excés d'uns altres. Tots ens recorden que la inflació és una càrrega excessivament pesada per la gran



majoria de llars i, sobretot, pels més fràgils de la nostra societat; i que tots estem obligats a reduir o a suprimir algunes coses per afavorir la permanència de les futures generacions i, prioritàriament, perquè arribi el necessari a totes les llars actuals.

La pau és una exigència per a la supervivència dels pobles i de la humanitat en general i un desig col·lectiu que volem que es faci realitat. El Concili Vaticà II, en la constitució *Gaudium et Spes* dedica diversos números a aquesta qüestió (77-82) i descriu els perills de la guerra tot proposant renovades actituds dels cristians per afrontar-la. Com a exemple, dues petites mostres: [La pau] «És el fruit de l'ordre plantat en la societat humana pel seu diví Fundador, i que els homes [...] han de portar a la seva maduresa». I, més endavant, la crida als dirigents del planeta perquè protegeixin el benestar i la vida de tots els ciutadans. També

els últims papes tenen textos preciosos, des de sant Joan XXIII fins a Francesc, qui en els últims mesos no para de clamar per la pau per a tots els racons del món.

Nosaltres ens hem de preparar en aquest Advent per a ser pacífics i pacificadors —com diu una de les benaurances del Senyor— i, al mateix temps, pregar per la pau.

L'austeritat és una dimensió més concreta i més personal que depèn de la responsabilitat de cadascú. És cert que no és el mateix ser auster pel conjunt de circumstàncies exteriors o per una opció personal que per la manca del mínim per poder viure i sostenir la família. Hi ha les limitacions d'uns i els dispendis d'uns altres. Heus aquí una altra

desigualtat. Viatges, festes, capritxos culinaris es multipliquen en aquestes dates malgrat que en general vivim situacions complicades de reducció i, encara pitjor, de privació dels elements indispensables per a una existència digna. Heus aquí la solidaritat.

Nosaltres ens hem de preparar en aquest Advent per ser austers i que aquesta actitud ens porti a la compassió cap als altres i a compartir el que tenim amb els més necessitats. Segurament això depèn de nosaltres i la pau ens queda molt lluny de la nostra responsabilitat. Però no ens hem de cansar de demanar-la i de fer un esforç per l'austeritat solidària. Viurem millor el Nadal.

Amb la meva benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Jornada de Formació per a Catequistes a Solsona

Solsona va acollir entre el 4 i el 6 d'octubre les XIV Jornades de Formació per a Catequistes, organitzades pel Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears (SIC).

Les jornades, a les que va assistir el bisbe Salvador i una bona representació de catequistes de la diòcesi, van ser presidides pel bisbe de Solsona,

Francesc Conesa, president del SIC, i Mn. Joan Àguila, director, i hi van participar uns 200 catequistes de tots els bisbats de Catalunya i les Illes. La Sala Polivalent de la ciutat de Solsona —cedida per l'Ajuntament de Solsona per a aquesta ocasió— va ser el lloc on es van dur a terme les jornades que es van allargar tot el cap de setmana.



CERCA DE VOSOTROS

Paz y austeridad en Adviento

Queridos diocesanos:

Para el tiempo del Adviento de este año relaciono dos palabras que aparentemente tienen poco que ver: la paz en el mundo y la austeridad personal y familiar, solicitada por las autoridades competentes. Sin embargo para los cristianos tienen una significación especial. Es un tiempo de preparación para celebrar conscientemente la Navidad. El Nacimiento de Jesucristo, el Príncipe de la Paz; el nacimiento de un Niño en un pesebre, rodeado de sus padres, de unos animales domésticos y de unos ángeles. Acuden a adorarlo unos pastores; para un nacimiento, más austeridad, imposible.

La razón por la que propongo estas dos realidades es la invasión comunicativa que recibimos estos días en nuestros oídos y en nuestros domicilios. No lamento la comunicación porque es mucho más impresionante la realidad que significa. La guerra de Rusia contra Ucrania refleja una dimensión de muerte y destrucción que llena de horror y temor a toda la población del planeta por las repercusiones económicas y alimentarias hacia terceros países y por las imágenes desoladoras de ciudades y equipamientos energéticos y viarios que se transmiten de forma constante.

La segunda realidad, reiterada también desde todos los medios, es la austeridad en la utilización de los recursos de luz, gas y otros combustibles que tanta falta hacen en todas las economías familiares; no digamos la carencia de alimentos para algunos y las sobras para otros. Nos recuerdan todos que la inflación es una carga excesivamente pesada para la gran mayoría de hogares, sobre todo para los más frágiles de nuestra sociedad. Y que todos estamos obligados a reducir o a suprimir algunos elementos cotidianos para favorecer la permanencia para las futuras generaciones y, sobre todo, para que llegue lo necesario para todos los hogares actuales.

La paz es una exigencia para la supervivencia de los pueblos y de la humanidad en general y un deseo colectivo que aspira a que se haga realidad. El Concilio Vaticano II, en la constitución *Gaudium et Spes*, describe los peligros de la guerra y propone renovadas actitudes de los cristianos para afrontar esta dura realidad; dedica varios números (77-82) a ello. Sólo dos pequeñas citas: (La paz) «Es el fruto del orden plantado en la sociedad humana por su divino Fundador, y que los hombres [...] han de llevar a su madurez». Y más adelante hace un llamamiento a los dirigentes del mundo para que protejan el bienestar y la propia vida de todos los ciudadanos. También tienen textos preciosos los últimos papas, desde san Juan XXIII hasta Francisco, quien en los últimos meses no para de clamar por la paz para todos los rincones del orbe.

Nosotros nos preparamos en este Adviento para ser pacíficos y pacificadores recordando una de las bienaventuranzas del Señor y, al mismo tiempo, pedimos por la paz.

La austeridad es una dimensión más concreta y más personal. Depende de la responsabilidad de cada cual. Es cierto que no es lo mismo la decisión por el conjunto de circunstancias exteriores que la carencia de lo mínimo para poder vivir y sostener a la familia. Las limitaciones de unos y los dispendios de otros. He ahí otra desigualdad. Viajes, fiestas, caprichos culinarios se multiplican en estas fechas a pesar de vivir en general en situaciones complicadas de reducción o, lo que es peor, de privación de los elementos indispensables para una existencia digna. He ahí la solidaridad.

Nosotros nos preparamos en este Adviento para ser austeros y que esa actitud nos lleve a la compasión hacia los semejantes y a compartir lo propio con los más necesitados. Seguramente esto depende de nosotros y la paz nos queda muy lejos de nuestra propia responsabilidad. Pero no nos cansemos de pedir por la paz y de hacer un esfuerzo por la austeridad solidaria. Viviremos mejor la Navidad.

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

La diòcesi recupera l'activitat anterior a la pandèmia

Coincidint amb la celebració, el passat 6 de novembre, del Dia de l'Església Diocesana, el Bisbat de Lleida —com els de la resta de la Conferència Episcopal Espanyola— va fer públiques les seves dades referents a l'exercici de l'any 2021, consultables al web www.portantos.es. A la Diòcesi de Lleida es van celebrar durant l'any passat un total de 454 baptismes, 227 confirmacions, 566 primeres comunions i 89 matrimonis. Són xifres que milloren les d'un 2020 afectat d'una forma molt severa per la pandèmia i els efectes del confinament i que s'acosten, tot i que no recuperen del tot, a les xifres de 2019.

Amb tot, les dades de 2021 posen de manifest el gran esforç realitzat per les diferents diòcesis en general, i la de Lleida en particular, en l'augment de l'atenció als col·lectius vulnerables afectats per la crisi sanitària i econòmica. El Bisbat de Lleida va tancar l'exercici amb un pressupost equilibrat de 3,8 milions d'euros, lleugerament inferior (-0,9%) al de 2019.

Els 52 centres del Bisbat van donar atenció durant el 2021 a 15.519 persones. Els 37 centres que treballen en la lluita contra la pobresa van acompanyar 10.114 persones amb dificultats; els 5 centres que promouen el treball van registrar 673 atesos i

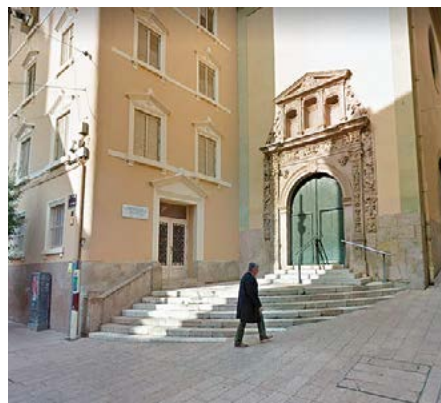


encara cal afegir-hi els 4 centres de menors i de joves, entre altres, a més dels 9.700 alumnes escolaritzats en els 12 centres concertats de la diòcesi, que compten amb 725 docents.

La voluntat de transparència de l'Església, tant pel que fa a la seva activitat caritativa i religiosa com pel que té a veure amb els seus comptes, és fonamental per continuar apel·lant a la societat perquè col·labori dins de les seves possibilitats en sostenir una activitat tan necessària, especialment en moments de dificultats per a tantes persones del nostre entorn.

Tornen les misses a l'Església de la Sang

La Congregació de la Puríssima Sang ha recuperat, des del passat mes d'octubre, la celebració de l'Eucaristia setmanal (divendres a les 19.30 h) a la seva seu canònica, l'Església de la Sang al carrer Sant Antoni de Lleida. Des del mes de juny de 2015, quan els religiosos Jesuïtes van deixar de tenir cura del culte de l'Església de la Sang, que tenien encomana-



da des de l'any 1925, es va deixar de celebrar l'Eucaristia i l'església es va tancar al culte diari.

D'altra banda, amb motiu del Dia de la Seu Vella i en commemoració del 744 aniversari de la seva consagració el 31 d'octubre de 1278, el bisbe Salvador va presidir una missa a la Catedral antiga on es va pregar pels socis difunts dels Amics de la Seu Vella.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC



@Pontifex_es: «Preguem junts per les famílies cristianes de tot el món, per totes i cadascuna de les famílies, perquè, amb gestos concrets, visquin la gratuïtat de l'amor i la santedat en la vida quotidiana» (2 de juny).

@Pontifex_es: «Li demanem al Senyor moltes coses, però amb freqüència oblidem demanar-li el més important, la qual cosa Ell desitja donar-nos: l'Esperit Sant, la força per a estimar. Sense amor, en efecte, què podem oferir al món?» (3 de juny).

@Pontifex_es: «La cultura de la trobada es construeix buscant l'harmonia entre les diversitats; això requereix acolliment, obertura i creativitat. En l'arrel d'aquest estil de vida està l'Evangeli. No ens cansem d'invocar a l'Esperit Sant, Creador de l'harmonia!» (4 de juny).

@Pontifex_es: «Preguem junts pels nens que s'han quedat orfes i fugen de la guerra; pels qui sofreixen a tot el món a causa de la fam, la falta d'atenció mèdica, els abusos i la violència; per aquells als quals se'ls ha negat el dret a néixer. Protegim a tots els nens!» (4 de juny).



Benedicció de l'altar de sant Gaietà

L'església de Sant Antolí d'Aitona ha estrenat aquest 5 de novembre el nou altar dedicat a sant Gaietà, un dels patrons del poble. La missa en motiu de la Festa del Pare Palau va culminar amb la benedicció de l'altar per part del bisbe Salvador. També van participar en la cerimònia el rector d'Aitona, Paul Facheta, i el diaca Francesc. Entre el públic assistent, l'alcaldesa d'Aitona, Rosa Palau, regidors de l'Ajuntament i els restauradors que s'han fet càrrec dels treballs per fer l'altar, a més dels benefactors que han contribuït econòmicament a fer possible l'obra i els feligresos aitonencs.

Els restauradors José A. Ferrer i Lluís Capdevila, que en els darrers anys han treballat en la rehabilitació de diversos retaules de l'església d'Aitona



(com el de la Mare de Déu del Roser i el Sagrat Cor) han estat els artistes encarregats de donar forma a l'altar de sant Gaietà, venerat al llarg de la història en aquest poble del Baix Segre.

40 anys de sacerdoci de Mn. Jauset



Amb motiu del 40è aniversari de l'ordenació sacerdotal de Mn. Francesc Xavier Jauset, actual rector de la Parròquia de Sant Llorenç, els seus familiars, amics i companys li van organitzar una festa sorpresa i un dinar de germanor el passat dissabte 5 de novembre, que es va celebrar al paranimf de l'Acadèmia Mariana. En total, unes 130 persones van voler felicitar Mn. Francesc Xavier, que va ser ordenat el 1982. A la celebració hi van acudir, entre altres, el bisbe Salvador i el bisbe emèrit, Joan.

Pelegrinatges a Conca i a Montserrat

El grup de la Divina Misericòrdia de Lleida, acompanyat pel seu consiliari, Mn. Francesc Xavier Jauset, i de la seua presidenta, Marta Figuera, van viatjar en pelegrinatge fins a Conca el passat 13 d'octubre fins al 16, per participar a la XIV Trobada Nacional de la Divina Misericòrdia. Per la seva part, els nens i nenes que es prepa-

ren per a la Primera Comunió i els joves que faran la Confirmació a la Parròquia Nostra Senyora del Carme de Lleida van participar el 29 d'octubre en una romeria a Montserrat, acompanyats de Mn. Jaume Pons i de les seves catequistes i monitors i monitores d'esplai, Tere, Àngela, Jesús, Yolanda i Moisès, així com de pares i mares.



REFLEXIONS

«Veniu, Senyor Jesús!»

Dissabte de la setmana passada, al vespre, abans de sopar, el pare aplegà els tres fills, entre deu i disset anys i els digué: «Demà és l'últim diumenge de l'any litúrgic. El cap de setmana següent començarà el nou. Sabeu com es diu el primer temps de l'any litúrgic?». La filla, que és la mitjana, respongué d'immediat: «Advent! Ens ho va dir la catequista, dimecres passat». «Nosaltres també n'hem parlat a la preparació de la confirmació», afegí el fill gran. El pare, animat per la bona recepció del tema, els digué: «Què en sabeu més de l'Advent?». I aquí començà la pluja d'idees: «És temps d'esperança. És important perquè sense esperança no es pot viure. Sense esperança la vida és trista, monòtona, buida i no té sentit. Anuncia que vindrà Jesús per Nadal. És un temps de preparació per l'esdeveniment. S'ha de fer el pessebre». «Cada dia hem d'obrir una finestra del calendari d'Advent», afegí, encara, el petit... «Per aquells dies es va presentar Joan Baptista, que predicava en el desert de Judea dient: "Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop"» (Mt 3,1-2).

El pare completà les aportacions dels fills dient: «L'Advent és un dels temps litúrgics importants. És l'actualització de l'espera del Messies. Ens prepara per la vinguda del Senyor en la festa de Nadal, un gran esdeveniment de la història de la Salvació. És la possibilitat de preparar-nos per reviuere'l en el nostre present. I és ben cert que el calendari, la corona d'Advent i preparar el pessebre ens hi ajudaran. També la pregària de cada nit, abans d'anar a dormir i la que fem en família el diumenge al vespre. Repetir-nos de tant en tant: "Veniu, Senyor Jesús!". I estar atents per acollir-lo, el dia de Nadal i cada dia.»

«Per això, estigüeu a punt també vosaltres, perquè el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada» (Mt 24,44). Ell passa i torna a passar. Estiguem atents! Vetllem! Preparem la seva vinguda en els nostres cors, en les nostres famílies, en les nostres parròquies, en les escoles, en els tallers i les oficines... Arreu! Perquè Ell ve, vol estar amb nosaltres, fer realitat la nostra esperança i donar sentit a les nostres vides. Encoratjar-nos a servir i estimar.

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

28. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Is 4,2-6 / SI 121 / Mt 8,5-11]. Sant Ruf, mr.; sant Mansuet, bisbe i mr.; sant Jaume de Marchia, prev. franciscà; santa Caterina Labouré, vg. paüla.

29. ■ Dimarts [Is 11,1-10 / SI 71 / Lc 10,21-24]. Sant Sadurní, Serni o Cerní, bisbe de Tolosa de Llenguadoc i mr.; sant Demetri, mr.

30. ■ Dimecres [Rm 10,9-18 / SI 18 / Mt 4,18-22]. Sant Andreu, apòstol

de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere; santa Justina, vg. i mr.

1. ■ Dijous [Is 26,1-6 / SI 117 / Mt 7,21.24-27]. Sant Eloi, bisbe de Noyon (641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, prevs., i beats Roger Filock, Robert Middleton i companys, mrs. (jesuïtes); sant Naüm, profeta (s. VII aC); santa Natàlia, mr., esposa de sant Adrià.

2. ■ Divendres [Is 29,17-24 / SI 26 / Mt 9,27-31]. Sant Silvà, bisbe; santa Bibiana, verge i màrtir (s. IV); santa Elisa, vg.; beata M. Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.

3. ■ Dissabte [Is 30,19-21.23-26 / SI 146 / Mt 9,35-10,1.6-8]. Sant Francesc Xavier (1506-1552), prev. jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels turistes; sant Cas-

sià, mr.; sant Sofonies, profeta (s. VII aC); santa Magina, mr.

4. ■ Diumenge vinent, II d'Advent (lit. hores: 2a setm.) [Is 11,1-10 / SI 71 / Rm 15,4-9 / Mt 3,1-12]. Sant Joan Damascè (s. VII-VIII), prev. de la Laura de Sant Sabas i dr. de l'Església; santa Bàrbara, vg. i mr. d'Orient, patrona del ram dels carburants i dels artificiers, i també dels miners, invocada contra els llamps; sant Bernat, bisbe de Parma, card.

Diumenge I d'Advent (A)

COMENTARI

«Despüllem-nos de les obres pròpies de la fosca»



Comencem un nou any litúrgic amb l'evangeli de Mateu. I aquest inici ens fa pensar ja en el final de la història, en el moment de l'última vinguda de Jesucrist, que no sabem quan serà. Per això la paraula de Jesús és molt clara: *Vetlleu, doncs, perquè no sabeu quin dia vindrà el vostre Senyor*. I després: *Estigueu a punt també vosaltres, que el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada*. Ja ha començat posant l'exemple del temps del diluvi, quan la gent no feia cas de la proximitat d'aquella catàstrofe: *Tothom continuava menjant i bevent i casant-se... no s'havien adonat de res quan els sorprengué el diluvi i se'ls endugué tots*. No sabem quan serà la vinguda final de Crist; per això ens cal estar preparats sempre. Penso que aquestes paraules les podem aplicar a aquest començament d'un nou any litúrgic: és temps de renovació; és temps de canvi, temps de saber que ve el Senyor; que no ens agafi despistats, fent la nostra rutina de cada dia però sense pensar que Ell és present en la nostra vida. En aquest cas podem dir que sí sabem que ara ve el Senyor. La primera lectura ens indica un camí concret de viure l'Advent: *Ell posarà pau entre les nacions i apaivagarà tots els pobles, forjaran relles de les seves espases i falçs de les seves llances. Cap nació no empunyarà l'espasa contra una altra ni s'entrenaran mai més a fer la guerra*. Ser constructors de pau, homes i dones que busquen la concòrdia; que totes les nostres capacitats i qualitats estiguin al servei de la pau i de la unió i no de la divisió o dels enfrontaments. El mateix ens diu Pau a la segona lectura: *Despüllem-nos de les obres pròpies de la fosca, revestim-nos l'armadura del combat a plena llum... fora l'abús de menjar i beure, fora els plaers i les impureses, fora les renyines i les enveges*. Ens ha dit l'apòstol: *Siguem conscients dels moments que vivim*. Siguem conscients d'aquest nou Advent: fora enveges, gelosies, rancúnies, divisions. Sembrem arreu la pau i la unió entre tots. Que les nostres eines no siguin mai eines de guerra ni d'odis!

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 2,1-5)

Paraules revelades a Isaïes, fill d'Amós, sobre Judà i Jerusalem. Als darrers temps s'alçarà ferma la muntanya del temple del Senyor al cim de les muntanyes i per damunt dels turons. Totes les nacions hi afluiran, hi aniran tots els pobles dient: «Veni, pugem a la muntanya del Senyor, al temple del Déu de Jacob, que ens ensenyi els seus camins i seguim les seves rutes; perquè de Sió en surt l'ensenyament, de Jerusalem, l'oracle del Senyor.» Ell posarà pau entre les nacions i apaivagarà tots els pobles, forjaran relles de les seves espases i falçs de les seves llances. Cap nació no empunyarà l'espasa contra una altra, ni s'entrenaran mai més a fer la guerra. Casa de Jacob, veniu, caminem a la llum del Senyor.

▶ Salm responsorial (121)

R. *Quina alegria quan em van dir: «Anem a la casa del Senyor.»*

Quina alegria quan em van dir: / «Anem a la casa del Senyor.» / Ja han arribat els nostres peus / al teu llindar, Jerusalem. R.

És allà que pugem les tribus, / les tribus del Senyor. / A complir l'aliança d'Israel, / a lloar el nom del Senyor. / Allí hi ha els tribunals de justícia, / els tribunals del palau de David. R.

Augureu la pau a Jerusalem: / Que visquin segurs els qui t'estimen, / que sigui inviolable la pau dels teus murs, / la quietud dels teus merlets. R.

Per amor dels meus germans i amics, deixeu-me dir: / «Que hi hagi pau dintre teu.» / Per la casa del Senyor, el nostre Déu, / et desitjo la felicitat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 13,11-14a)

Germans, siguem conscients dels moments que vivim. Prou de dormir; ja és hora d'aixecar-nos. Avui tenim la salvació més a prop nostre que quan vam abraçar la fe. S'acaba la nit i el dia s'acosta. Despüllem-nos de les obres pròpies de la fosca, revestim-nos l'armadura del combat a plena llum. Comportem-nos dignament com a ple dia. Fora l'abús de menjar i beure, fora els plaers i les impureses, fora les renyines i les enveges. Que el vostre vestit sigui Jesucrist, el Senyor.

▶ Lectura de l'Evangelio segons sant Mateu (Mt 24,37-44)

En aquell temps, deia Jesús als seus deixebles: «Quan vindrà el Fill de l'home passarà com en temps de Noè. Els dies abans del diluvi tothom continuava menjant i bevent i casant-se, fins que Noè hagué entrat a l'arca. No s'havien adonat de res quan els sorprengué el diluvi i se'ls endugué tots. Igual passarà en l'adveniment del Fill de l'home. Si hi hagués llavors dos homes plegats al camp, potser l'un fora pres i l'altre deixat; si hi hagués dues dones molent plegades, potser l'una fora presa i l'altra deixada. Vetlleu, doncs, perquè no sabeu quin dia vindrà el vostre Senyor. Estigueu-ne segurs: si el cap de casa hagués previst l'hora de la nit que el lladre vindria, no s'hauria adormit ni hauria permès que li entressin a casa. Estigueu a punt també vosaltres, que el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 2,1-5)

Visión de Isaías, hijo de Amós, acerca de Judá y de Jerusalén. En los días futuros estará firme el monte de la casa del Señor, en la cumbre de las montañas, más elevado que las colinas. Hacia él confluirán todas las naciones, caminarán pueblos numerosos y dirán: «Venid, subamos al monte del Señor, a la casa del Dios de Jacob. Él nos instruirá en sus caminos y marcharemos por sus sendas; porque de Sió saldrá la ley, la palabra del Señor de Jerusalén». Juzgará entre las naciones, será árbitro de pueblos numerosos. De las espadas forjarán arados, de las lanzas, podaderas. No alzaré la espada pueblo contra pueblo, no se adiestrarán para la guerra. Casa de Jacob, venid; caminemos a la luz del Señor.

▶ Salmo responsorial (121)

R. *Vamos alegres a la casa del Señor.*

¡Qué alegría cuando me dijeron: / «Vamos a la casa del Señor!» / Ya están pisando nuestros pies / tus umbrales, Jerusalén. R.

Allá suben las tribus, / las tribus del Señor, / según la costumbre de Israel, / a celebrar el nombre del Señor; / en ella están los tribunales de justicia, / en el palacio de David. R.

Desead la paz a Jerusalén: / «Vivan seguros los que te aman, / Haya paz dentro de tus muros, / Seguridad en tus palacios». R.

Por mis hermanos y compañeros, / Voy a decir: «La paz contigo». / Por la casa del Señor, nuestro Dios, / te deseo todo bien. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 13,11-14a)

Hermanos: Comportaos reconociendo el momento en que vivís, pues ya es hora de despertaros del sueño, porque ahora la salvación está más cerca de nosotros que cuando abrazamos la fe. La noche está avanzada, el día está cerca: dejemos, pues, las obras de las tinieblas y pongámonos las armas de la luz. Andemos como en pleno día, con dignidad. Nada de comilonas y borracheras, nada de lujuria y desenfreno, nada de riñas y envidias. Revestíos más bien del Señor Jesucristo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 24,37-44)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Cuando venga el Hijo del hombre, pasará como en tiempo de Noé. En los días antes del diluvio, la gente comía y bebía, se casaban los hombres y las mujeres tomaban esposo, hasta el día en que Noé entró en el arca; y cuando menos lo esperaban llegó el diluvio y se los llevó a todos; lo mismo sucederá cuando venga el Hijo del hombre: dos hombres estarán en el campo, a uno se lo llevarán y a otro lo dejarán; dos mujeres estarán moliendo, a una se la llevarán y a otra la dejarán. Por tanto, estad en vela, porque no sabéis qué día vendrá vuestro Señor. Comprended que si supiera el dueño de casa a qué hora de la noche viene el ladrón, estaría en vela y no dejaría que abrieran un boquete en su casa. Por eso, estad, también vosotros preparados, porque a la hora que menos penséis viene el Hijo del hombre.»